

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 8 жовтня 2008 р. N 898
Київ

**Про затвердження Технічного регламенту
обладнання та захисних систем, призначених
для застосування в потенційно вибухонебезпечному
середовищі**

{ *Із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ
N 632 ([632-2013-п](#)) від 28.08.2013 }*

Відповідно до статті 14 Закону України "Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності" ([3164-15](#)) Кабінет Міністрів України **п о с т а н о в л я є**:

1. Затвердити Технічний регламент обладнання та захисних систем, призначених для застосування в потенційно вибухонебезпечному середовищі, та план заходів щодо його запровадження, що додаються.
2. Міністерству промислової політики забезпечити запровадження затвердженого цієї постановою Технічного регламенту та контроль за дотриманням його вимог.

Прем'єр-міністр України

Ю.ТИМОШЕНКО

Інд. 33

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2008 р. N 898

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ
обладнання та захисних систем, призначених
для застосування в потенційно вибухонебезпечному
середовищі

{ *Щодо набрання чинності Технічним регламентом та змін до нього див. розділ III Закону N 3164-IV ([3264-15](#)) від 01.12.2005 }*

Загальні питання

1. Цей Технічний регламент встановлює вимоги щодо забезпечення безпеки обладнання та захисних систем, призначених для застосування в потенційно вибухонебезпечному середовищі, проведення процедури оцінки відповідності таким вимогам, а також правила маркування і введення в обіг зазначеного обладнання та захисних систем.
2. Технічний регламент розроблений на основі Директиви 94/9/ЄС Європейського Парламенту і Ради ЄС від 23 березня 1994 р. щодо обладнання та захисних систем, призначених для застосування в потенційно вибухонебезпечному середовищі.
3. У цьому Технічному регламенті наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

агресивна речовина - хімічна речовина, яка руйнує іншу речовину, обладнання та захисні системи, призначені для застосування у вибухонебезпечному середовищі;

вибухонебезпечна зона - простір, у якому вибухонебезпечне середовище існує або може утворюватися за наявності природних або виробничих чинників у обсязі, що потребує вжиття спеціальних заходів під час монтажу та експлуатації обладнання;

вибухонебезпечне середовище - хімічно активне середовище, в якому може статися вибух;

ек-компоненти - частини обладнання або елементи конструкцій, що не можуть самостійно застосовуватись і потребують прийняття додаткового рішення щодо їх включення до складу обладнання або захисних систем;

застосування за призначенням - застосування обладнання та захисних систем з урахуванням їх групи, категорії та іншої інформації, яку подає виробник і яка необхідна для їх безпечного функціонування;

захисні системи, призначені для застосування в потенційно вибухонебезпечному середовищі (далі - захисні системи), - пристрої, які негайно зупиняють процес вибуху, що зароджується, та/або обмежують простір, у якому може відбутися вибух;

обладнання, призначене для застосування в потенційно вибухонебезпечному середовищі (далі - обладнання), - машини, стаціонарні або пересувні установки і пристрої, контрольно-вимірювальні прилади, системи виявлення і попередження, які разом або окремо призначені для вироблення, передавання, зберігання, вимірювання, контролю і перетворення енергії і можуть бути причиною вибуху через наявність власних потенційних джерел займання;

потенційно вибухонебезпечне середовище - середовище, яке за наявності природних або виробничих чинників може стати вибухонебезпечним;

рівень вибухозахисту обладнання - вибухозахищеність обладнання за встановлених нормативними документами умов.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Законах України "Про стандартизацію" ([2408-14](#)), "Про акредитацію органів з оцінки відповідності" ([2407-14](#)), "Про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності" ([3164-15](#)), "Про підтвердження відповідності" ([2406-14](#)) та інших нормативно-правових актах.

4. Дія цього Технічного регламенту поширюється на:

обладнання та захисні системи;

захисні, контрольні та керуючі пристрої, що призначені для застосування поза межами вибухонебезпечного середовища і необхідні для безпечного функціонування обладнання та захисних систем;

транспортні засоби, призначені для застосування у потенційно вибухонебезпечному середовищі шахт і виробництв.

5. Дія цього Технічного регламенту не поширюється на:

вироби медичного призначення;

обладнання та захисні системи, під час експлуатації яких безпека вибуху виникає лише за наявності вибухонебезпечних речовин і нестійких хімічних сполук;

обладнання, призначене для побутового і невиробничого застосування в умовах, коли вибухонебезпечне середовище утворюється внаслідок непередбаченого витоку горючого газу;

засоби індивідуального захисту;

засоби загального користування, призначені для перевезення пасажирів і вантажів повітряним, автодорожнім, залізничним або водним транспортом.

6. Виробники обладнання та захисних систем, що вводяться в обіг, та їх уповноважені представники, центральні органи

виконавчої влади, які здійснюють технічне регулювання і нагляд за їх технічним станом, органи з оцінки відповідності зобов'язані дотримуватися вимог і правил, установлених цим Технічним регламентом.

7. Введення в обіг обладнання та захисних систем дозволяється лише за умови підтвердження їх відповідності вимогам цього Технічного регламенту згідно з передбаченими ним процедурами оцінки відповідності та за умови їх встановлення і технічного обслуговування згідно з документацією виробника.

8. Обладнання поділяється за такими групами:

група I - обладнання для застосування в шахтах (рудниках), небезпечних за обсягом рудникового газу та/або горючого пилу;

група II - обладнання для застосування в іншому вибухонебезпечному середовищі.

9. Обладнання групи II залежно від властивостей вибухонебезпечного середовища, для якого воно призначене, поділяється за підгрупами A, B і C.

10. Обладнання, призначене для застосування в шахтах (рудниках), у яких, крім рудникового газу, можуть бути інші домішки, повинне відповідати вимогам до обладнання групи I, а також тієї підгрупи групи II, яка відповідає такому вибухонебезпечному середовищу.

11. За рівнем вибухозахисту обладнання груп I і II поділяється відповідно за такими категоріями:

1) M3 і 3 - противибухове обладнання підвищеної надійності з рівнем вибухозахисту 2, що забезпечує функціонування і вибухозахист обладнання лише за умови дотримання виробником нормального режиму роботи.

Обладнання зазначених категорій призначене для застосування у вибухонебезпечних зонах класу 2, в яких за нормальних умов експлуатації утворення вибухонебезпечного середовища малоймовірне, а у разі його утворення триває протягом нетривалого часу;

2) M2 і 2 - вибухозахищене обладнання з рівнем вибухозахисту 1, що забезпечує функціонування і вибухозахист не тільки у разі дотримання виробником нормального режиму роботи, а і у разі виникнення одного визнаного ймовірним пошкодження, передбаченого стандартами для відповідних видів вибухозахисту.

Обладнання зазначених категорій призначене для застосування у вибухонебезпечних зонах класу 1, в яких вибухонебезпечне середовище може утворитися за нормальних умов експлуатації.

У разі утворення вибухонебезпечного середовища обладнання категорії M2 повинне відключатися;

3) M1 і 1 - особливо вибухозахищене обладнання з рівнем вибухозахисту 0, що забезпечує використання додаткових порівняно з рівнем M2 і 2 засобів вибухозахисту, передбачених стандартами для відповідних видів вибухозахисту.

Зазначене обладнання повинне зберігати здатність функціонувати у разі утворення вибухонебезпечного середовища і забезпечувати вибухозахист за наявності двох ймовірних пошкоджень або мати два незалежних вибухозахисних засоби.

Обладнання таких категорій призначене для застосування у вибухонебезпечних зонах класу 0, в яких вибухонебезпечне середовище наявне постійно або протягом тривалого часу.

12. Уведення в обіг обладнання та захисних систем дозволяється у разі, коли вони розроблені, виготовлені та випробувані згідно з цим Технічним регламентом, відповідають вимогам безпеки і забезпечують захист від небезпеки при встановленні, обслуговуванні та експлуатації для людей, тварин, майна і навколишнього природного середовища.

13. Особи, відповідальні за введення в обіг обладнання та захисних систем (виробник, уповноважена ним особа чи постачальник), повинні вжити заходів для:

виконання положень процедури оцінки відповідності згідно з цим Технічним регламентом;

декларування та маркування національним знаком відповідності згідно з цим Технічним регламентом за наявності позитивних результатів оцінки відповідності.

14. На торговельних ярмарках, виставках, презентаціях тощо дозволяється демонструвати обладнання та захисні системи, що не відповідають вимогам цього Технічного регламенту, за наявності на них позначки, яка свідчить про те, що такі вироби не призначені для введення їх в обіг до приведення у відповідність з вимогами Технічного регламенту.

Під час монтажу, демонтажу і демонстрування обладнання повинні бути вжиті відповідні заходи безпеки для гарантування захисту людей.

15. У разі коли виявлено, що обладнання або захисні системи, марковані національним знаком відповідності, під час експлуатації за призначенням можуть становити небезпеку для людей, тварин, майна і навколишнього природного середовища, призначений орган негайно інформує про це центральний орган виконавчої влади у сфері технічного регулювання із зазначенням причин невідповідності, які можуть бути наслідком:

невідповідності основним вимогам, визначеним у цьому Технічному регламенті;

некваліфікованого застосування національних стандартів;

наявності недоліків у національних стандартах.

16. Центральний орган виконавчої влади у сфері технічного регулювання вживає всіх необхідних заходів для вилучення з обігу такого обладнання або захисних систем, заборони їх постачання на ринок і введення в експлуатацію, а також проти юридичних осіб, що здійснили маркування національним знаком відповідності.

17. Будь-яке рішення, прийняте відповідно до цього Технічного регламенту, яке обмежує введення в обіг чи потребує вилучення з обігу обладнання або захисної системи, повинне бути обґрунтоване. Таке рішення доводиться до відома заінтересованих сторін одночасно з інформацією про заходи правового захисту, якими вони можуть скористатись відповідно до законодавства.

Вимоги безпеки до обладнання та захисних систем

18. Обладнання та захисні системи проектується з урахуванням вимог комплексного вибухозахисту, відповідно до чого виробник повинен вжити заходів для:

запобігання утворенню вибухонебезпечного середовища внаслідок виробничих процесів, а також роботи обладнання або захисних систем;

запобігання займанню вибухонебезпечного середовища від електричних чи неелектричних джерел займання;

негайного зупинення процесу вибуху, що зароджується, та/або обмеження простору, в якому може статися вибух.

Обладнання та захисні системи повинні бути розроблені і виготовлені з урахуванням можливості пошкодження під час експлуатації, ймовірного використання не за призначенням та їх функціонування у фактичних і ймовірних умовах навколишнього середовища.

Обладнання та захисні системи, що підлягають спеціальній перевірці, обслуговуванню і ремонту, повинні розроблятися та виготовлятися з урахуванням вимог цього Технічного регламенту.

19. До обладнання та захисних систем повинні додаватися настанови з експлуатації, що включають:

відомості про маркування національним знаком відповідності обладнання або захисної системи;

відомості, необхідні для безпечного монтажу і демонтажу, введення в експлуатацію, застосування, обслуговування, ремонту (в тому числі аварійного усунення пошкоджень) та налагодження обладнання;

інформацію про клас вибухонебезпечних зон, у яких можуть бути

встановлені обладнання та захисні системи;

електричні параметри, величину тиску, максимальну температуру поверхні та навколишнього середовища;

особливі умови застосування;

основні характеристики пристроїв, якими може бути додатково укомплектоване обладнання або захисна система;

необхідні креслення і схеми монтажу і демонтажу, інформацію, необхідну для гарантування безпеки.

20. Матеріали, що використовуються для виготовлення обладнання та захисних систем, не повинні спричиняти вибух.

В умовах експлуатації, передбачених виробником, не повинна відбуватися реакція між використаними матеріалами і компонентами потенційно вибухонебезпечного середовища, що могла б негативно вплинути на рівень вибухозахисту.

Матеріали повинні бути такими, щоб можливі зміни їх характеристик (сумісність з іншими матеріалами, корозія, зносостійкість, електропровідність, ударна міцність, старіння, зміни, пов'язані з температурою, тощо) не могли спричинити зниження рівня вибухозахисту.

21. Для забезпечення відповідності вимогам безпеки протягом усього строку експлуатації обладнання та захисні системи повинні бути спроектовані та виготовлені відповідно до сучасного рівня науки і техніки у сфері вибухобезпеки.

Ек-компоненти і запасні частини обладнання та захисних систем проектується і виготовляються таким чином, щоб під час застосування вони могли забезпечувати вибухозахист.

Обладнання, здатне виділяти горючі гази або пил, повинне бути спроектовано та виготовлено "в закритому варіанті".

Обладнання, що має отвори і нещільні з'єднання, необхідно спроектувати таким чином, щоб горючі гази або пил, що виділяються, не призвели до утворення вибухонебезпечного середовища.

22. Обладнання та захисні системи, призначені для застосування в заповненому пилом просторі, повинні бути виготовлені таким чином, щоб пил, який осідає на їх поверхні, не міг спалахнути, а також бути зручними для очищення від пилу. Температура поверхні частин обладнання повинна бути нижчою за температуру тління пилу та температуру займання ймовірних сумішей повітря і пилу. При цьому слід застосовувати обмежувачі температури.

Під час розрахунку теплообміну та граничної температури нагрівання частин обладнання необхідно враховувати товщину шару відкладеного пилу.

Обладнання повинне бути пилонепроникним.

23. Обладнання та захисні системи, що підпадають під дію зовнішнього впливу повинні мати додаткові засоби захисту та витримувати зовнішній вплив без зниження рівня вибухозахисту.

24. У разі коли обладнання та захисні системи розміщені в оболонці, яка є частиною засобів вибухозахисту, оболонка відкривається лише за допомогою спеціального інструмента або з дотриманням відповідних правил захисту.

Частини обладнання категорій M1 і 1, які можуть бути джерелами займання, відкриваються тільки у відключеному стані або виготовляються за видом вибухозахисту "іскробезпечне електричне коло".

Частини обладнання категорій M2 і 2, які можуть бути причиною вибуху, відкриваються лише після відключення обладнання чи через відповідні блокувальні системи або виготовляються за видом вибухозахисту "іскробезпечне електричне коло".

На частини обладнання, що відкривається, виробник наносить попереджувальний напис.

25. Обладнання та захисні системи розробляються і виготовляються таким чином, щоб можна було уникнути травмування

внаслідок прямого або непрямого контакту, забезпечити відсутність небезпечного нагрівання або зовнішнього випромінювання доступних частин обладнання, а також виключити можливість виникнення ймовірної небезпеки неелектричного характеру, а також небезпеки, спричиненої перевантаженням обладнання.

26. Для запобігання небезпечним перевантаженням обладнання на стадії проектування слід передбачити застосування вимірювальних, регульовальних та контрольних пристроїв, наприклад автоматичних вимикачів, обмежувачів температури, диференціальних реле тиску, витратомірів, реле з витримкою часу, індикаторів перевищення швидкості та/або аналогічних пристроїв.

27. Якщо частини обладнання, що можуть спричинити займання вибухонебезпечного середовища, розміщені в оболонці, необхідно забезпечити здатність оболонки витримувати внутрішній тиск при вибуху всередині неї і запобігати поширенню вибуху в зовнішньому вибухонебезпечному середовищі.

28. Для забезпечення вибухозахисту необхідно запобігти виникненню таких потенційних джерел займання:

полум'я, іскра та електрична дуга, висока температура поверхні, випромінювання в оптичному та електромагнітному діапазонах;

накопичення електростатичних зарядів, здатних викликати небезпечні розряди;

наявність у частинах обладнання розсіяних струмів і струмів витoku, здатних призвести до появи небезпечної корозії, іскор або перегріву поверхонь, які створюють можливість займання;

перегрів унаслідок тертя або удару, наприклад між матеріалами і деталями, що торкаються один одного в процесі обертання, або в разі потрапляння сторонніх предметів.

Обладнання та захисні системи повинні бути оснащені вбудованими вимірювальними, контрольними і регульовальними пристроями або сконструйовані таким чином, щоб процеси вирівнювання тисків не спричиняли появи ударних хвиль або стиснень, які можуть призвести до вибуху.

У разі зміни навколишнього середовища (у межах, визначених виробником) і за наявності зовнішнього впливу (вологість, вібрація, забруднення тощо) обладнання та захисні системи повинні безпечно виконувати свої функції.

Складові частини обладнання та захисних систем розраховуються на відповідні механічні і теплові навантаження та повинні витримувати вплив наявних або ймовірних агресивних речовин.

29. Захисні пристрої повинні функціонувати незалежно від будь-якого необхідного для роботи обладнання вимірювального, керуючого, регульовального та контрольного пристрою.

Можливість швидкого виявлення пошкоджень захисного пристрою створюється за допомогою відповідних технічних засобів.

Аварійне відключення обладнання повинно приводити в дію безпосередньо (без проміжної команди програмного забезпечення) відповідний керуючий пристрій, про що подається відповідний сигнал.

У разі пошкодження захисного пристрою обладнання та/або захисні системи повинні залишатися безпечними.

Захисні пристрої, що здійснюють аварійне відключення, повинні блокуватися від повторного пуску. Їх робота може бути поновлена лише після повного усунення причин відключення, а новий пуск здійснюється тільки за умови повернення до нормального стану.

Для забезпечення максимально можливого рівня безпеки контрольні пристрої та індикатори повинні відповідати вимогам ергономіки і вибухозахисту.

Пристрої з вимірювальними функціями проектується і виготовляються з урахуванням спеціальних вимог експлуатації та умов застосування у вибухонебезпечному середовищі з можливістю перевірки їх функціонування і точності показань.

Під час розроблення захисних пристроїв з вимірювальними

функціями застосовується коефіцієнт безпеки, який забезпечує у разі додержання умов роботи і з урахуванням можливих похибок вимірjuвальної системи достатній рівень аварійного порогу спрацювання від межі можливого вибуху та/або займання вибухонебезпечного середовища.

Під час розроблення програмного забезпечення, що керує захисними системами і захисними пристроями, особлива увага приділяється запобіганню небезпеці, пов'язаній з помилками у програмі.

30. Для обладнання та захисних систем, включених в автоматизовані процеси, передбачається ручне відключення у разі відхилення від нормальних умов роботи, якщо це не впливає на безпеку. При цьому накопичена енергія повинна локалізуватися або розсіюватися дуже швидко.

Якщо після відключення живлення обладнання та захисні системи стають джерелами небезпеки, безпечний стан комплексу повинен бути забезпечений незалежно від решти виробничих систем.

Обладнання та захисні системи оснащуються безпечними вводами кабелів і проводів.

Захисні системи з пристроями для виявлення або попереджувальної сигналізації про виникнення вибухонебезпечного середовища комплектуються відповідними настановами.

Захисні системи проектуються і виготовляються таким чином, щоб запобігти поширенню вибуху внаслідок ланцюгової реакції, детонації або займання від вогню, що спалахнув.

Під час перерви у подачі живлення захисні системи повинні функціонувати протягом часу, необхідного для ліквідації небезпечної ситуації.

Вибір матеріалів для обладнання та захисних систем здійснюється з урахуванням імовірного максимального тиску вибуху і його теплового впливу.

На стадії розроблення захисних систем враховуються наслідки можливого виникнення підвищеного тиску в периферійному обладнанні і приєднаних трубопроводах.

У разі коли рівень впливу тиску на захисні системи перевищує міцність їх конструкції, слід передбачити застосування таких пристроїв для зниження тиску, які не створюватимуть небезпеки для людей.

Роз'єднувальні пристрої, призначені для оперативного відключення обладнання у разі вибуху, повинні бути вибухонепроникними і стійкими.

Захисні системи повинні мати прийнятний поріг спрацювання для відключення живлення підвідних і відвідних пристроїв, а також тих частин обладнання, які не здатні забезпечувати безпечне функціонування.

Конструкція захисних систем повинна бути такою, щоб будь-яке пошкодження можна було виявити достатньо швидко.

Основним принципом конструювання захисних систем є забезпечення безпеки у разі виникнення помилки.

Для обладнання з програмним керуванням передбачається безпосереднє спрацювання захисних систем і пристроїв (наприклад роз'єднувачів) без застосування такого керування.

Процедури оцінки відповідності

31. Оцінку відповідності обладнання вимогам цього Технічного регламенту виробник або його уповноважений представник повинен проводити із застосуванням процедур (модулів оцінки відповідності), визначених постановою Кабінету Міністрів України від 7 жовтня 2003 р. N 1585 ([1585-2003-п](#)) "Про затвердження Технічного регламенту модулів оцінки відповідності та вимог щодо маркування національним знаком відповідності, які застосовуються в технічних регламентах" (Офіційний вісник України, 2003 р., N 41, ст. 2175; 2007 р., N 1, ст. 31), з урахуванням групи і категорії обладнання.

32. Для обладнання груп I і II застосовуються такі процедури

оцінки відповідності:

1) для категорій M1 і 1 - перевірка типу згідно з модулем В у поєднанні з процедурою забезпечення якості виробництва згідно з модулем D або процедурою перевірки продукції згідно з модулем F;

2) для категорій M2 і 2 - перевірка типу згідно з модулем В у поєднанні з процедурою підтвердження відповідності типу за модулем С з дотриманням положень підпунктів "а" і "б" пункту 37 Технічного регламенту модулів оцінки або процедурою забезпечення якості продукції за модулем Е;

3) для категорій M3 і 3 - процедура внутрішнього контролю виробництва згідно з модулем А у поєднанні з додатковими вимогами згідно з модулем Аа (модифікований модуль А);

4) процедура перевірки одиниць продукції згідно з модулем G як альтернатива до процедур, передбачених підпунктами 1-3 цього пункту.

33. Для оцінки відповідності захисних систем застосовуються процедури, наведені у підпунктах 1 або 4 пункту 32 цього Технічного регламенту.

34. Процедури, передбачені у пункті 31, застосовуються до ех-компонентів, які відповідно до вимог цього Технічного регламенту повинні мати відповідні сертифікати і вказівки виробника або його уповноваженого представника щодо їх характеристик і способів кріплення до обладнання або захисних систем.

35. Цей Технічний регламент не обмежує виробника або його уповноваженого представника у застосуванні більш складних модулів оцінки відповідності продукції, ніж ті, що передбачені у пунктах 32 і 33.

36. У процесі проведення оцінки відповідності обладнання та захисних систем виробник або його уповноважений представник складає декларацію про відповідність за формою згідно з додатком і наносить на кожний виріб національний знак відповідності згідно з вимогами цього Технічного регламенту.

37. Технічна документація, що подається виробником або його уповноваженим представником органам з оцінки відповідності, вимоги до якої визначені постановою Кабінету Міністрів України від 24 січня 2007 р. N 59 ([59-2007-п](#)) "Про затвердження Порядку здійснення процедури призначення органів з оцінки відповідності продукції, процесів і послуг вимогам технічних регламентів" (Офіційний вісник України, 2007 р., N 6, ст. 223), повинна містити:

технічні умови (специфікацію) до обладнання та захисних систем, технічну документацію на виготовлення обладнання та захисних систем, а також програму і методику випробувань;

експлуатаційну документацію (технічний опис, інструкцію з експлуатації);

список застосованих повністю або частково стандартів, включених до переліку національних стандартів, які відповідають європейським гармонізованим стандартам та добровільне застосування яких може сприйматися як доказ відповідності обладнання вимогам цього Технічного регламенту; { Абзац четвертий пункту 37 в редакції Постанови КМ N 632 ([632-2013-п](#)) від 28.08.2013 }

результати проведених розрахунків конструкції обладнання, перевірок тощо.

38. Виробник або його уповноважений представник зберігає декларацію про відповідність і технічну документацію, зазначену в пункті 36 цього Технічного регламенту, протягом десяти років після введення в обіг останнього обладнання та/або захисної системи і надавати її для перевірки в установлених законодавством випадках.

Маркування

39. На кожну одиницю обладнання та захисних систем повинні бути чітко і розбірливо нанесені такі відомості:

назва і адреса виробника;

національний знак відповідності;

позначення серії або типу;

серійний номер;

рік виготовлення;

позначення вибухозахисту;

додаткова інформація, необхідна для безпечного застосування.

40. На кожен одиницю обладнання або захисної системи, їх упаковку та/або супровідну документацію перед введенням в обіг наноситься національний знак відповідності згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 29 листопада 2001 р. N 1599 ([1599-2001-п](#)) "Про затвердження опису та правил застосування національного знака відповідності" (Офіційний вісник України, 2001 р., N 49, ст. 2188) та знак, що свідчить про рівень вибухозахисту. Під національним знаком відповідності проставляється ідентифікаційний номер призначеного органу відповідно до Державного реєстру призначених органів з оцінки відповідності.

41. Застосування національного знака відповідності здійснюється відповідно до вимог Технічного регламенту модулів оцінки.

42. Якщо на обладнання або захисні системи поширюється дія інших технічних регламентів, що передбачають нанесення національного знака відповідності, обладнання та захисні системи повинні також відповідати вимогам зазначених регламентів.

У разі коли один чи кілька технічних регламентів протягом перехідного періоду їх запровадження допускають право виробника обирати спосіб підтвердження відповідності, нанесення національного знака відповідності означає відповідність лише тим технічним регламентам, які застосовано виробником. У такому разі в документах чи настановах, що додаються до обладнання або захисних систем, наводяться реєстраційні дані застосованих регламентів відповідно до офіційних документів щодо їх запровадження.

43. Нанесення на обладнання або захисні системи знака, схожого за формою на національний знак відповідності, забороняється.

ЗАТВЕРДЖЕНО

постановою Кабінету Міністрів України
від 8 жовтня 2008 р. N 898

ПЛАН ЗАХОДІВ

щодо запровадження Технічного регламенту обладнання та захисних систем, призначених для застосування в потенційно вибухонебезпечному середовищі

Найменування заходу	Відповідальні за виконання	Строк виконання
1. Визначення організації, відповідальної за впровадження Технічного регламенту	Мінпромполітики	IV квартал 2008 р. - 2009 рік
2. Утворення консультативно-методичного центру з питань застосування Технічного регламенту	"-"	"-"
3. Формування та публікування в офіційному виданні переліку національних стандартів, які в разі добровільного застосування підприємствами є доказом відповідності обладнання та	Держспоживстандарт Мінпромполітики	IV квартал 2008 р. - 2012 рік

захисних систем вимогам Технічного регламенту. Підготовка програми робіт із стандартизації		
4. Приведення у разі потреби власних нормативно-правових актів у відповідність з положеннями Технічного регламенту	Мінпромполітики Держгірпромнагляд Держспоживстандарт	IV квартал 2008 р. - 2009 рік
5. Популяризація впровадження Технічного регламенту за допомогою засобів масової інформації, а також шляхом проведення семінарів і конференцій	Мінпромполітики Держспоживстандарт	"-"
6. Здійснення заходів щодо підготовки підприємств до виготовлення обладнання та захисних систем відповідно до вимог Технічного регламенту	Мінпромполітики	IV квартал 2008 р. - 2011 рік
7. Добровільне застосування підприємствами Технічного регламенту шляхом проведення процедури оцінки відповідності обладнання та захисних систем вимогам Технічного регламенту	Мінпромполітики	2009-2011 роки
8. Поетапне розроблення, актуалізація та впровадження національних стандартів, гармонізованих з міжнародними, відповідно до програми робіт із стандартизації; доопрацювання та внесення змін до національних стандартів відповідно до зазначеної програми	Держспоживстандарт Мінпромполітики	IV квартал 2008 р. - 2012 рік
9. Призначення органів з оцінки відповідності обладнання та захисних систем вимогам Технічного регламенту	Мінпромполітики Держспоживстандарт	2009-2011 роки
10. Підготовка у разі потреби та подання Кабінетові Міністрів України пропозицій щодо внесення змін до Технічного регламенту за результатами його добровільного застосування підприємствами	Мінпромполітики Держгірпромнагляд Держспоживстандарт	2011 рік
11. Здійснення	"-"	починаючи

контролю за		з 2012 року	
обов'язковим			
застосуванням та			
дотриманням			
підприємствами вимог			
Технічного регламенту			

 Знайти слова на сторінці:

* тільки українські (або рос.) літери, мінімальна довжина слова 3 символи...

© Верховна Рада України 1994-2016
програмно-технічна підтримка — Управління комп'ютеризованих систем
Інформаційна підтримка — Відділ баз даних нормативно-правової інформації